

OBSAH

I. ÚVOD	7
Změny v církevní správě podnícené kanonickým právem str. 7; české specifikum str. 8; pojem generální vikář obecně str. 9; generální vikáři v Čechách do roku 1344 str. 10; situace v mohučské arcidiecézi str. 12; diecéze olomoucká a litomyšlská str. 12; literatura str. 14; prameny str. 15.	
II. POČÁTKY A FORMOVÁNÍ TRVALÉ INSTITUCE GENERÁLNÍCH VIKÁŘŮ ZA EPISKOPÁTU ARNOŠTA Z PARDUBIC (1343—1364)	18
První vikáři Arnoštovi roku 1343 str. 18; Bohuta a Jan Paduánský generálními vikáři roku 1346 str. 19; vedoucí postavení generálního vikáře (kancléře) a oficiála ve správě str. 20; vikáři roku 1351 str. 22; souvislost mezi činnostmi generálních vikářů a nepřítomností arcibiskupa v zemi str. 22; konfirmační knihy str. 25; Arnoštova komise pro Jana Paduánského a Štěpána z Uherčic str. 26; okruh působnosti vikářů na základě komise str. 27; zástupný charakter vikářů do roku 1358 str. 29; Arnoštovo poselství na Litvu, založení erekčních knih a reorganizace konfirmačních knih v roce 1358 str. 31; vikáři Dětlev Stormer a Mikuláš, probošt roudnický str. 31; činnost vikářů: konfirmace farářů str. 32; ustanovení k beneficím arcibiskupovy kolace str. 33; konfirmace prelátů str. 34; charakter vikářských pravomocí str. 34; působení vikářů od roku 1359 str. 35; modifikace titulu vikářů a aprobační formule jejich listin koncem roku 1360 a charakter jejich pravomocí str. 37; diplomatická činnost vikářů a arcibiskupova do konce episkopátu Arnoštova str. 39; shrnutí str. 41.	
III. POMOCNÁ ÚLOHA VIKARIÁTU V DOBĚ JANA OČKA Z VLAŠIMI (1364—1378)	45
Obsazení funkce vikářů za Očkova episkopátu str. 46; konfirmace farářů výlučnou činností vikářů str. 47; beneficia arcibiskupovy kolace jako rezervát str. 47; potvrzování voleb představených klášterů str. 49; prolínání diplomatické činnosti vikářů a arcibiskupa v oblasti erekčních a donačních listin str. 49; rozsudky ve sporech o patronátní právo: do roku 1373 oficiál str. 51; založení soudních akt str. 52; oficiál nadále rozsuzuje spory o beneficia str. 52; případy sporů o beneficia a patronátní práva v soudních aktech rozsuzované vikáři str. 53; oficialát jako hlavní arcibiskupský soud str. 54; matrimoniaia před soudem generálních vikářů str. 55; nesporné záležitosti str. 56; pronájmy farních beneficí str. 56; dohled vikářů nad dodržováním církevních předpisů str. 57; věroučné záležitosti str. 57; účast vikářů při svěcení str. 58; shrnutí str. 59.	

IV. KONEČNÁ PROMĚNA VIKARIÁTU V ARCIBISKUPŮV ÚŘAD ZA EPISKOPÁTU JANA Z JENŠTEJNA (1379—1396)	61
Obsazení funkce vikářů v době Jenštejnově str. 61; obsazování farních beneficií str. 62; potvrzování voleb klášterních představených od roku 1388 základní pravomocí vikářů str. 63; poměr diplomatické činnosti arcibiskupa a vikářů v oblasti erekčních a donačních listin str. 65; soudní pravomoc vikářů: spory o benefícia a patronátní práva nejčastějším předmětem sporné agendy vikářů od roku 1380—84 str. 66; dohled nad dodržováním církevních předpisů do roku 1382 str. 68; věroučné záležitosti na fóru vikářů str. 69; konečný přesun matrimoniálních na oficialát str. 70; účast při svěcení str. 71; matrika ordinovaných z let 1395—1411 str. 71; komise z roku 1395 a její formální a obsahové srovnání s komisí Arnoštovou str. 73; shrnutí str. 75.	
V. POKRAČOVÁNÍ ÚŘADU VIKARIÁTU V POSLEDNÍM ČTVRTSTOLETÍ PŘED HUSITSKÝM HNUTÍM (1396—1419)	78
Obsazení funkce vikářů za Olbrama ze Škvorce str. 78; jejich činnost: potvrzování obsazování církevních beneficií str. 79; rozdělení erekčních knih roku 1398 str. 79; zásahy arcibiskupovy v této oblasti str. 80; soudní pravomoc vikářů, dohled a účast při svěcení str. 81; osoby vikářů za Zbyňka Zajíce z Házmburka a přehled jejich činnosti str. 82; ztráty posledních svazků soudních akt od roku 1409 a jejich částečné dochování v opisech pro léta 1409—1419 str. 84; episkopát Albíka z Uničova str. 86; episkopát Konráda z Vechty str. 86; opětné mimořádné zásahy arcibiskupovy do obsazování beneficií str. 87; úbytek donačních a erekčních listin a zásahy arcibiskupovy v této oblasti str. 88; závěr str. 89.	
EXKURS: GENERÁLNÍ VIKÁŘ — KANCLÉŘ — KANCELÁŘ PRAŽSKÉHO ARCIBISKUPA	90
Bohuta jako kancléř a generální vikář str. 90; kancléř Petr str. 90; Dětlev Stormer jako kancléř str. 91; vzájemný poměr obou funkcí str. 91; působení konfirmačních a erekčních knih na trvalost funkce vikářů str. 92; kancléř jako diplomatický zástupce arcibiskupův str. 92; zaniknutí funkce kancléře ve funkci vikáře str. 95; vikáři jako představení arcibiskupské kanceláře str. 95; písemnosti kanceláře a její velikost str. 95; tendence k byrokratizaci od osmdesátých let 14. století str. 97.	
ZÁVĚR	99
ZUSAMMENFASSUNG	103
PŘÍLOHA I: PÍSEMNOTI ARNOŠTA Z PARDUBIC A JEHO SVĚDECKÁ ÚČAST NA LISTINÁCH CIZÍCH VYDAVATELŮ	107
PŘÍLOHA II: STRUČNÉ ŽIVOTOPISY GENERÁLNÍCH VIKÁŘŮ PRAŽSKÝCH ARCIBISKUPŮ	117
SEZNAM CITOVANÉ LITERATURY A VYDANÝCH PRAMENŮ	137
SEZNAM VYOBRAZENÍ	I—X